העותרת	התנועה לחופש המידע
	נגד
המשיבה	משטרת ישראל / המטה הארצי

נוכחים:
ב"כ העותרת – עו"ד יערה וינקלר-שליט
מנכ"לית התנועה לחופש המידע עו"ד רחלי אדרי
העותר 2
ב"כ המשיבה – עו"ד פונקלשטיין
מטעם המשיבה עו"ד עדי טל נוסבוים מהיועץ המשפטי של משטרת ישראל
מטעם המשיבה עו"ד מיטל מזרחי-זילברמן מהיועץ המשפטי של משטרת ישראל

פרוטוקול

בית המשפט: לנוכח המחלוקת שעלתה בכתבי הטענות, קרי בכתב העתירה ובתגובה המקדמית, ייתכן שיהיה מקום להכריע בשלב ראשון בשאלת תחולת חוק חופש המידע בעניין המידע המצומצם המבוקש, זאת בזיקה לס' 14(א)(9) לחוק. ככל שייקבע כי הסעיף האחרון חל על המידע המבוקש, מתייתר הצורך בצירוף משיבים נוספים לעתירה. מכל מקום, מדובר בעתירה לפי חוק חופש המידע, לפיה פריט הרלבנטי בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים ולא בעתירה בענייני מכרזים. מתן מידע או פרסום מידע בענייני מכרזים, מוסדר בתקנות חובת המכרזים, ועניינו בעתירה דנן בבקשות מידע לפי חוק חופש המידע. אם בתום השמעת הטיעונים בדיון המוקדם תתקבל טענת המשיבים בעניין תחולת סעיף 14(א)(9) לחוק, קיימת אפשרות שיינתן פסק דין ללא צורך בצירוף משיבים נוספים. אין באמור משום הבעת עמדה לגוף המחלוקת, אך הדברים נשמעים נוכח הבקשות החוזרות ונשנות של המשיבה לצרף כבר בשלב זה את שתי החברות הנוגעות בדבר, כמשיבות נוספות.

ב"כ העותרת: בתום הדיון הקודם, עמ' 3 לפרוטוקול, הוצע על ידי ביהמ"ש בהמשך לשיחה בין הצדדים, שהעתירה תצומצם למידע ביחס לשתי החברות NSO ו- TA9, כך שיתקבלו מסמכים בנוגע להתקשרות המשיבה עם אותן חברות וסכומי ההתקשרות ולמעשה מידע מקביל לזה שפורסם ביחס לחב' סלברייט, נספח 10 לעתירה.

בית המשפט: אני חייב להעיר כבר בשלב זה כי ככל הנראה יש אי הבנה בדבר האמור בפרוטוקול. ביהמ"ש הציע לצמצם את העתירה לאחר שהופתע לשמוע, כי העותרים מבקשים לצמצם את העתירה, וכל שנעשה בתום הדיון היה מתן תוקף של החלטה.

ב"כ העותרת: אני מקבלת את ההערה.
מכתב התגובה המקדמי החדש שהגישה המשיבה, עולה כי הדיון העקרוני עומד בעינו. תחילה יש שאלה האם חל ס' 14 לחוק חופש המידע על המידע המבוקש, רק אחרי מתן מענה לשאלה זו, אפשר

Scanned with CamScanner

יהיה להתקדם לשאלות אחרות כגון 1ב9 ו- 6ב9 לחוק חופש המידע ורק אז יהיה מקום אולי לצרף את הצדדים השלישיים.

<u>בית המשפט:</u> אני חייב להעיר פעם נוספת משום שעלולים להבין את מסלול ההתדיינות בצורה לא נכונה או שגויה. לא ניתנה החלטה שביהמ"ש ייתן החלטה דו שלבית. כל מה שנאמר הוא שביהמ"ש רשאי בדיון מקדמי גם לדחות עתירה ללא צורך בקבלת כתב תשובה והדבר אפשרי לענייננו רק אם תתקבלנה טענות המשיבה בעניין תחולת ס' 14א9.

<u>ב"כ העותרת:</u> גם בהליך דומה שהתנהל בביהמ"ש הנכבד שהיה גם בעניין של ס' 14א' וס' 9ב' לפני מספר שנים, גם שם צורפו אותן חברות רק אחרי שניתנה הסכמת העותרים לצירוף וגם שם ביהמ"ש קיבל החלטה על ס' 14א' ורק אח"כ ראו לאן הדיון הולך.
צריכה להינתן פה קודם החלטה על התחולה מכיון שההשלכות על ההחלטה הזו.
אנו רואים שחברות צורפו לפני הכרעה בעניין תחולת החוק, הן עצמן טענו שנכון יהיה קודם להכריע בשאלת התחולה ורק אז הן יטענו לעניין הפגיעה שלשמה הן צורפו כמשיבות.
כמובן שאם המצב היה של שני סייגים חלופיים, זה לא המצב. כשאנו מדברים על תחולה לפני הסייג, יש היגיון לעשות את זה.
אנו טוענים שאין תחולה לס' במקרה הנדון. החוק חל על המידע המבוקש ולא מוחרג באמצעות ס' 14(א)(9) כפי שטוענת המשיבה.
הרציונאל של ס' 14(א)(9) היה להגן על מערך המודיעין והחקירות שלא ייפגע מעצם פרסום על קיומן של התקשרויות מסוימות. במקרה הנוכחי ההתקשרויות כבר ידועות. הרציונאל של לא לדעת אם קיימת או לא קיימת התקשרות, כבר נשלל ולא רלבנטי. הוא אישר את ההתקשרות ובכך משך את הקרקע, זה שמט את הקרקע מתחת לס' 14(א)(9).
בהגיונם של דברים, אם פרסום דומה כן קורה, הפרסום סורב לפי ס' 14 ואז ראינו שכן נמסר.
מתן המידע של חב' סלברייט השלישית, מלמד על כך שהסירוב בתור התחלה היה אוטומטי ולא הופעל שיקול דעת. זה מראה על בעיה בשיקול הדעת. זה מראה שהחשש מפגיעה לכאורית שתהיה מפרסום המידע אינו מבוסס עובדה שהמידע התפרסם ולא קרה דבר. שלישית, יש במקרה הזה אינטרס ציבורי אדיר לקבל את המידע המבוקש. אני מזכירה שהמידע צומצם כדי להתאים לדברים שכן שומרים על האגף מצד אחד אבל כן מספקים מידע לציבור מצד שני.
אני יכולה להראות פסיקה שס' 14(א) הפסיקה היא שצריך לעשות פרשנות מצמצמת ופרשנות תכליתית.
לא רק שצריך לעשות פרשנות מצומצמת לסעיף לא שבניגוד לגופים כמו המוסד, כאן לא הוחרגה כל המשטרה, הוחרג אגף למטרה מסוימת, לעניינים מסוימים.
הטענות היחידות שהמשטרה העלתה בזיקה לס' 14(א)(9) היו לפי ס' 9(ב)1, 9(ב)6.

<u>בית המשפט:</u> לכאורה יש קושי בטיעון שאת ס' 14(א)(9) צריך לצמצם לחריגים המתאימים בס' 9(ב).

Scanned with CamScanner

ב"כ העותרת: אמרתי שאת הפרשנות של ס' 14(א)(9), צריך לקרוא בצמצום ובתכליתיות. המטרה היתה להגן על ההתקשרויות, על עצם קיומן. מכיון שכאן ההתקשרות ידועה לציבור, אין את הרציונל של להגן עוד על פרטי ההתקשרות הטכניים.

אותו מבחן יהיה תקף. הסלברייט פרסמו הכל.

תחולת החוק הבסיס שלה, השאלה אם יקרה או לא, הוא הפונקציה של האם ההתקשרות ידועה לציבור או לא. ברגע שההתקשרות ידועה לציבור, הפרטים שלה שנוגעים להתחייבויות חוזיות או לכספים, הם פרטים טכניים שלא עליהם התכוון המחוקק להגן. אם אני אפנה בבקשות לדעת פרטים סודיים, המבחן יהיה אחד ואם אני מבקשת פרטים טכניים, המבחן יהיה אחר.

אוסיף כי בס' 14(א) בכותרת, נקבע שהוראות החוק לא יחולו על גופים שלהלן ועל המידע שנוצר, נאסף או מוחזק. אני חוזרת לשאלה שלא ניתנו כאן האינדיקציות הרלבנטיות שבאמת המידע נוצר, נאסף או מוחזק באגף שהוחרג בס' 14(א)(9) ויש את המבחנים לפסיקה. הם לא עמדו בנטל של המבחנים.

בית המשפט: כוונתך שהנטל להוכחת החריג הוא על המשיבים שלא עמדו בנטל זה.

ב"כ העותרת: כן.

סיימתי את דבריי בינתיים. אני שומרת על זכותי להשיב לתגובת חברי.

בית המשפט: פונה לב"כ המשיב, שמעת את הטיעונים בדבר אי עמידה בנטל להוכחת אי תחולת החוק בעניין המידע המבוקש, האם מיציתם את טענותיכם בעניין הנטל בתגובה המקדמית שנתמכה בתצהיר.

ב"כ העותרת: כן.

שאלת צירוף המשיבים – אנחנו חושבים שחשוב שהמשיבים יהיו חלק מהתיק הזה כבר בשלב הנוכחי ללא קשר למבחן שחברתי מנסה לשכנע שחייבים קודם להכריע בס' 14(א).

בית המשפט: אם ביהמ"ש יחליט לסלק את העתירה בשל העדר תחולת החוק, מדוע יש צורך בשמיעת עמדותם.

ב"כ המשיבה: המשיבים צריכים להיות בתיק הזה עוד מהחלטת ביהמ"ש הראשונה בתיק. אי אפשר לנהל תיק במדינת ישראל בעניין מידע הנוגע לצדדים שלישיים מבלי שתינתן להם ההזדמנות להצטרף לתיק ולהשמיע טענותיהם. איני יודע מה הטענות שהם יטענו. אפשר שיטענו טענות שיחזקו את עמדת המשטרה. איני מקבל את טענת העותרת שהיא תטען בשם המשיבים שצירופם יביא אותם לעלויות גבוהות. היא לא יכולה לטעון את זה והם רשאים לא להתייצב. הם רשאים לא להשיב בפועל.

בית המשפט: האם יידעת את החברות על ההליך?

Scanned with CamScanner

<u>ב"כ המשיבה:</u> לא. זה לא תפקידי. הודעתי לביהמ"ש בדיון הקודם ואמרתי שעל העותרת לצרף את המשיבים.

מקרה זה לא דומה למקרה שבו אין עוד החלטה.

אני סבור שצריכים לצרף את המשיבים. חשוב שהם ידעו. מוזר שתנועה לחופש מידע מסווגת לידיה צדדים שאת המידע בעינם היא מבקשת.

<u>בית המשפט:</u> מדוע לא מצאתם לנכון ליידע את העותרים בכך שמתנהל הליך ושביהמ"ש טרם החליט אם לדחות את העתירה מחמת אי תחולת החוק.

<u>ב"כ המשיבה:</u> אני משיב בתיק ואני לא עושה דין לעצמי. ביקשתי בשלוש הזדמנויות לצרף את המשיבים.

<u>בית המשפט:</u> השאלה אם לצרף את המשיבים עלתה ביוזמת ביהמ"ש בהחלטה המקדמית. האם הוגשה בקשה לצירוף מטעם המשיבים?

<u>ב"כ המשיבה:</u> לא.
במסגרת שלוש תגובות שונות ביקשתי לצרף את המשיבים.
מפנה לס' 2 בתגובה המקדמית ומצטט.
אני במסגרת תגובותיי ביקשתי לצרף את המשיבים. לא נכון שהעותרת היא שתשקול את הוצאות המשיבים. תנועת חופש המידע לא צריכה להתעקש להסתיר מידע מגורמים שבעניינם היא מבקשת את המידע. צירוף המשיבים הוא מכוח הדין הכללי. הם עלולים להיפגע מקבלת העתירה. גם כשביהמ"ש חושב לדחות עתירה אבל יש סיכוי שעלול להיפגע. החוק מדבר על עלול. במקרה שיש מצב של סיכוי כזה.

<u>בית המשפט:</u> מדוע הם עלולים להיפגע ככל שתתקבל בדיון המוקדם טענתך הבסיסית בדבר אי תחולת החוק בדחיית העתירה? אני מעלה זאת כשאלה משפטית מבלי להביע עמדה לגוף המחלוקת.

<u>ב"כ המשיבה:</u> המבחן לצירוף הוא מבחן העלול להיפגע מהתיק. הוא לא קשור בשלב שבו הדיון נמצא. לשיטתי, הם צריכים להיות ולדעת על עתירה ויש עילה נפרדת למחיקת עתירה על הסף מחמת אי צירוף משיבים. העילה הנפרדת מחייבת לצרף את המשיבים. במיוחד בתיק חופש מידע, כל הסיפור פה על מסירת מידע, איך אפשר לנהל תיק בלי כל הצדדים. לי יש חוסר נוחות. לביהמ"ש היתה את אותה התחושה כשהוא נתן את ההחלטה. אותה תחושה משתקפת מההחלטה המקדמית בתיק.
יכול להיות שיעלו טענות נוספות גם בנושא תחולת החוק. אי אפשר לנהל תיק כזה במחשכים. הלשון של החוק שביהמ"ש לא יתן החלטה בעניין צד ג' בלי לשמוע אותו, היא לא חלופה להוראה בחוק של צירוף משיבים, היא שלובה. לכן פתחתי בשאלת הצירוף שהיא שאלה מקדמית.

Scanned with CamScanner

אני רוצה לדבר על הסוגיה שבין דיני המכרזים לבין דיני חופש המידע בשאלת גילוי החלטות הפטור שניתנה החלטה מנהלית לגביהם שלא לפרסמם בהתאם לתקנות דיני המכרזים וההחלטה הזאת לא נתקפה בעניינם, וההחלטה לא נתקפה והיום מבוקש לקבלה במסגרת בקשה בעניין חוק חופש המידע. ההחלטות בעניין סלברייט, שהעותרת רואה אותה כאילו היא חלק מהקבוצה של החברות המשיבות בעתירה, ההחלטות בעניינה של ועדת הפטור גולו. העותרת יודעת שכל התקשרות של המדינה שנעשית בפטור ממכרז מפורסמת או לא מפורסמת אבל יש החלטה כזאת.

העותרת מעולם לא פנתה לועדות המכרזים, לא קיבלה מענה, גם לא תקפה אותן בהתאם לס' 5 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים שכותרות ענייני מכרזים. יש החלטה מנהלית שאומרת שאת החומר הזה לא מגלים. המקום לתקוף החלטות כאלה זה בבימ"ש לעניינים מנהליים בענייני מכרזים.

העותרת היום מנסה במקום לתקוף את ההחלטה המנהלית שיש לה את הרציונלים שלה, מכוח תקנות המכרזים, מכוח חקיקה ספציפית כמפורט בס' 12 ואילך לתגובה המקדמית שלנו מיום 13.11 היא רוצה לתקוף היום מכוח חופש המידע מבלי שתקפה את ההחלטה המנהלית. בעיניי זה 9(4) מידע שאין לגלותו על פי כל דין. תקנות חובת המכרזים קבעו מנגנון להחסיית שלא לגלות החלטות בעייני מכרזים, החלטות אלה לא נתקפו מעולם וממילא עומדת לרשות חזקת תקינות המנהל. המעשה המנהלי שלא לגלות את הפרוטוקולים האלה נעשה כדין. מדובר בהחלטה חסויה. ההחלטה שלא לגלות היא חסויה.

לגבי החוזים – אותו עניין. אחד מנספח המכרז לחוזה מגיע חתום על ידי המציע במכרז וזה חלק מההצעה שלו. ההתקשרות החוזית היא חלק מהמכרז, במיוחד במקום שכל העוגן של האי גילוי של ההתקשרות נובע מאותם רציונלים של אי הגילוי של החלטת הפטור.

הם לא בקשו את ההתקשרות אלא את מסמכי הפטור ואת הסכומים. הסכומים הם סכומים שמקורם במכרז.

תחושת הצדק שהם צריכים להיות פה. הכוונה לצדדים השלישיים.

<u>בית המשפט:</u> כוונתך שהם יהיו משיבים בעתירה או רק ליידע אותם?

<u>ב"כ המשיבה:</u> אני משאיר לשיקול דעת ביהמ"ש. אינני רואה פער בין שתי החלופות. הם ידעו ויחליטו אם הם רוצים להצטרף כמשיבים. אין פער מעשי.

למשיב יש זכות לא לבוא.

חברתי טענה לגבי אופן האיסור של 14(א)(9), אלו טיעונים שלא הולמים את שיטת המשפט שלנו. הסעיף הוא סעיף עצמאי. הוא לא מעוגן בנימוקים של שיבוש תפקידי רשות. יש לו רציונל עצמאי. אם הוא כפילות. הרציונל העמאי הוא שהגוף הזה הוא גוף שהוכר כגוף החוק לא חל עליו. אני לא צריך להראות כיצד הגוף ייפגע. ס' 10 ו- 11 לא חלים עליו.

באשר לתחולת ס' 14()(9), בכל הנוגע לטיעונים העובדתיים, אני מפנה לס' 9 ו- 25.

מפנה לס' 3 ומצטט.

Scanned with CamScanner

בדיון הקודם ישבו פה קצינים והסבירו לביהמ"ש שאגף הסייבר הוא חלק מאגף חקירות ומודיעין במשטרה.

<u>בית המשפט:</u> ההכרעה בעתירה תינתן על סמך כתבי הטענות וטענות הצדדים, ולא ניתן להפנות לדברים שלא רשומים בפרוטוקול, מה גם שלא היה הליך של שמיעת טיעונים על ידי מצהירים או עדים.

שאלתי התמקדה בבקשה להפניה לטיעון העובדתי המבסס לטענתך את תחולת ס' 14(א)(9).

<u>ב"כ המשיבה:</u> מפנה לס' 3. מפנה לס' 8 שם נאמר שהמסמכים נוצרו נאספו או הוחזקו בידי חטיבות האח"מ. מפנה לס' 9 שם יש דיון לגבי מערכות המחשב ואנו אומרים שם שהם נרכשו למשטרה בעקבות צרכי חטיבת האח"מ ומוצרים ושירותים אלה נועדו לצרכיהם הבלעדיים. אנחנו מתמודדים עם העובדה שמי שעורך את ההתקשרויות בפועל זה אגף מרום. נמצאים פה נציגיו. מצטט מס' 9 "עצם העובדה שהליך הרכש מושא עתירה זו, נוהל באגף מרום ובסיוע גורמי מטה רלבנטיים (האחראים על המטה במשטרה), אינו מוציא אותו מידי חטיבת הסייבר שהיא חלק מהאח"מ ועבורה נרכשו המערכות". בהמשך הסעיף כתוב "שגם מבחינה מהותית מדובר במידע השייך לאח"מ שכן ההתקשרויות נוצרו לצורך עבודת האח"מ ובשל חוסר ביכולות שעלה בעבודת חטיבת הסייבר". חטיבת הסייבר היא האחראית מהותית על הקשר עם החברות והעבודה עמם לאחר קבלת המערכת (כאמור בסעיף 9).

הדברים שזורים גם בהמשך כתב התשובה גם לגבי שתי החברות.

<u>בית המשפט:</u> האם הצדדים מוכנים לראות את התגובה המקדמית, לעניין תחולת ס' 14(א)(9) ככתב תשובה?

<u>ב"כ המשיבה:</u> מדוע זה צריך להיות כתב תשובה עכשיו שהרי אפשר לדחות עתירה גם לנוכח כתב תגובה.

<u>ב"כ העותרת:</u> ביהמ"ש מוסמך לקבל החלטה בעניין תחולת ס' 14(א)(9) שזו מעין החלטה מקדמית בטענת סף, גם על בסיס כתב התגובה.

<u>ב"כ המשיבה:</u> בשלב הנוכחי אפשר לדחות את העתירה גם על בסיס החומר שנמצא בידי ביהמ"ש, לפי ס' 14(א)(9) גם על בסיס כתב התגובה והחומר שנמצא לפני ביהמ"ש.

לגבי 14(א)(9) – החוק החריג את הגוף הרלבנטי מתחולת החוק. העותרת אומרת שהיא תנסה להטיל על זה רציונלים שלא כתובים החוק והם כן כתובים בחוק. המחוקק לא רצה להשחיל מילותיו לשווא. טענת העותרת, כי בעקבות הפרסום מנוע המשיב היום מלטעון לתחולת ס' 14(א)(9) היא טענה לא נכונה בעליל. היא לא נכונה מהבחינה התכליתית. העובדה שמישהו חושף דבר מה באשר למידע של אגף החקירות במודיעין, אינו מסיר את הגנת ההחרגה מהחוק של אגף החקירות והמודיעין.

Scanned with CamScanner

זה לא. אין לרציונל הזה לא בסיס ולא תימוכין. לא בסיס לא בחוק ולא בדיני ההסבר. מי שחשף את הקיום של התוכנות זה לא המשטרה אלא גורמים אחרים. העובדה שגורמים אחרים פרסמו מידע שלא ברשות המשטרה.

<u>בית המשפט:</u> למי אתה מתכוון הגורמים האחרים.

<u>ב"כ המשיבה:</u> הפרסומים בעתונות.

<u>בית המשפט:</u> חברתך דברה על פרסום דוח מררי או פרסומים נוספים.

<u>ב"כ המשיבה:</u> דוח מררי פרסם את המקסימום שיכל לפרסם והוא לא פרסם את כל הנתונים. יש לו גם דוח סודי.
העובדה שגורם ממשלתי מפרסם דוח מנימוקיו שלו, אינה יכולה להפוך סעיף בספר החוקים לאות מתה. הטענה הזאת אינה הגיונית. חברתי צמצמה את בקשת המידע שלה. לכאורה לא היתה צריכה לצמצם את זה. זה לא עוד כך. ההחרגה מהחוק היא טוטלית. העותרת לא הרימה נטל. השאלה של אינטרס ציבורי אינה רלבנטית. החוק לא חל.
במובן הזה זה לא טענה כמו שאנחנו מכירים בחסיונות. שברגע שוויתרת על חיסיון, אז אין לך אפשרות לטעון שזה חסוי.
גם העותרת מסכימה איתי שאי אפשר להחיל את אותה חזקה על המקרה של תחולה.
סיימתי את טיעוניי.

<u>בית המשפט:</u> מה בקשתך בתום הדיון המקדמי? האם הבנתי נכון שאתה מבקש שלא תוכרע בשלב זה המחלוקת בשאלת תחולת ס' 14(א)(9) לחוק בטרם יצורפו החברות כמשיבות, או בטרם תינתן להם הודעת עדכון על ההליך ויתאפשר להם לעניין בכתבי הטענות ובפרוטוקולים.

<u>ב"כ המשיבה:</u> חוזר על בקשתי להודיע לחברות על דבר העתירה.

<u>בית המשפט:</u> מה הצו שאתה מבקש שיינתן ומה המסגרת המשפטית למתן צו כזה?

<u>ב"כ המשיבה:</u> משאיר לשיקול דעת ביהמ"ש. ביהמ"ש צריך ליידע אותם ולאפשר להם להשמיע טענות במתכונת שהוא יבחר ולאחר מכן לתת החלטה.

<u>בית המשפט:</u> מבחינת המשיב, האם הבקשה היא שככל שביהמ"ש יסבור שס' 14(א)(9) לחוק חל על המידע המבוקש, עליו להימנע מהחלטה על דחיית העתירה כל עוד לא תיודענה החברות בעניין העתירה.

Scanned with CamScanner

<u>ב"כ המשיבה:</u> עליו לאפשר למשיבים להשמיע את עמדתם.

<u>ב"כ העותרת:</u> אבקש להשיב לדברי חברי.

ס' 14(א) – בניגוד לטענת חברי, לא הורם הנטל להוכחת קיומו של ס' 14(א)(9) במקרה הנוכחי. תחילה בהקשר של המבחנים הקבועים בחוק, המידע לא נוצר ולא נאסף על ידי אח"מ כפי שחברי אמר הוא נעשה על ידי מרום וגורמי מטה. בנוסף, חברי הפנה לס' 9 כדי לנסות להוכיח שההתקשרות היתה באופן בלעדי עבור אח"מ ובס' 20 – 21 לכתב התגובה האחרון כתוב שלמשטרה יש התקשרויות רבות, חלק כאלה וחלק כאלה, התקשרות עם סלברייט היתה כך ועם MSO היתה אחרת. מדברים על המשטרה כגוף כולל. ס' 14(א)(9) לא החריג את המשטרה כולה אלה את האגף הספציפי ובנסיבות אלה לא הורם הנטל לתחולה.

רוצה להוסיף עוד מילה בעניין הרציונל. לא רק שהם לא עומדים במבחנים בפועל אלא גם ברמה התכליתית. חברי מפנה לדברי ההסבר להצעת החוק בס' 6 לכתב התגובה ואני מצטטת.

ראינו בתיק 47729-09-20 ששם המשטרה השיבה לבקשת מידע שהיא לא מוכנה לענות. שם היה מקום לס' 14(א)(9). זה לא המצב כאן. כאן המשטרה לא מכחישה את ההתקשרויות, ההתקשרויות האלה ידועות לציבור גם דרך דוח מררי והחברות עמן המשטרה התקשרה, יש להם אתרי אינטרנט חשופים לציבור. אני רואה את כל השירותים והמוצרים שלהם.

השאלה היא קודם אם אנחנו מנהלים את העתירה ואח"כ האם הסעיף פוגע במשהו.

מקריאה שוב בעניין ההסבר לחוק.

אם אני יודעת על ההתקשרות ויודעת את פרטי הצדדים המתקשרים. אני יודעת שקיימת התקשרות בכך לא להחיל את הסעיף כי מטרת הסעיף היתה לחסות את עצם ההתקשרות. אם עצם ההתקשרות היא גלויה, אין תחולה ל- 14(א) ומבחנים פרטניים לפי ס' 9(ב) יעשו במסגרת הדיון בעתירה ואז יהיה מקום לדון בשאלת לצירוף צדדים שלישיים.

בעניין המכרזים הדברים שאמרתי קודם ברורים מספיק. מכיון שחברי העלה נקודה, אני חייבת להתייחס.

חברי אמר חוזים זה מכרז, מנהלים זה מכרז, הכל זה מכרז וצריך לשים גבול. יש פסיקה של העליון בתיק הר שמש שביהמ"ש העליון קובע שאם יש שתי חלופות לקבלת מידע, יכול המבקש לבחור את הדרך העדיפה שלו ומכאן שבהעדר תנית איסור, אין מקום לטענות.

הטענה כאילו תקנות המכרזים מהוות דין אוסר, לפי ס' 9(א)(4) היא לא רק טענה חדשה שלא עלתה מעולם אלא טענה שגויה מהטעמים שאמרתי קודם.

לעניין הצדדים השלישיים – אמר חברי שצריך היה לצרף את הצדדים השלישיים מהיום הראשון. היום הראשון היה במענה לבקשה. הוא לא פנה לפי ס' 13 לאף אחד. כששאלתי בדיון הקודם האם לפני פרסום מסמכי סלברייט היתה פנייה לסלברייט, עכשיו ענה חברי שהחברות לא מיודעות ושהוא מחפש צו יידוע שאני לא מכירה.

לעניין צירוף הצדדים - תקנה 6(א) לתקנות בתי המשפט קובעת שמשיבים בעתירה יהיו הרשות שנתנה את ההחלטה, כל רשות אחרת שנוגעת בדבר ומי שעלול להיפגע מקבלת העתירה. אנחנו כרגע לא בשאלה של קבלת העתירה אלא בשאלה של האם היא תתקיים. אם יש תחולה לס' 14(א).

Scanned with CamScanner

אנחנו כרגע בשאלה של האם בכלל יש תחולה, אנחנו לא עוסקים בדיון על קבלת העתירה אלא על תחולת חוק חופש המידע על המידע המבוקש.
אני לא מוכנה לשמוע טענות של צד ג' על ס' 14.

<u>בית המשפט:</u> לא ביקשת מביהמ"ש ליתן החלטה בשלב הדיון המוקדם מחמת תחולת ס' 14(א)(9), ומכיון שאת מבקשת למעשה שעתירתך תתקבל, הרי שחברך טוען שמהיום הראשון, מי שאמור להיפגע מקבלת העתירה, יצורף כצד. ביהמ"ש בוחן את האפשרות, שלא לצרף בשלב זה את החברות כמשיבות, אם יגיע לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות כבר בשלב זה בשל תחולת ס' 14(א)(9). הסעד שמבקשים העותרים הוא שונה. על פי כתב העתירה, בהיבט הפורמאלי, קבלתה עלולה לפגוע בצדדים שלישיים ולא בכדי ציינתי זאת ביוזמתי בהחלטה המקדמית.

<u>ב"כ העותרת:</u> שתתקבל החלטה לעניין 14(א) ואם ההחלטה היא לדחות את העתירה, אין שום תוספת תועלת תכלית לאו הצדקה שתישמענה טענות בהקשר הזה מפי גופים פרטיים. שאלת התחולה של חוק חופש המידע על המידע המבוקש, היא שאלה למבקשת ולמשיבה בלבד.
מפנה לבר"מ 919/22, שם כותבת השופטת ברק-ארז לגבי צירוף של עמותות "הן אינן רשויות ציבוריות ועל כן החלופה הרלבנטית לגביהן היא...". לא בהתחלה כשהיה את הדיון המקדמי.
אם יצורפו צדדים שלישיים בשלב זה, אין מקום ואי אפשר יהיה לשמוע מפיהם טענות לעניין ס' 14 כמו שאמרתי שעניינו בין המבקש לרשות בלבד ואז זה אומר שהתיק מתנהל בתוך תחולת החוק. אם אני צריכה להשקיע משאבים שלי ואני מאלצת את הצדדים הנוספים ואת ביהמ"ש להשקיע משאבים בניהול הליך על ס' 9(ב) רק כדי לברר בעוד מספר חודשים שהעתירה תידחה בשל ס' 14(א), השבתנו זמן הן של הצדדים והן של ביהמ"ש. ממילא הפגיעה שהצדדים השלישיים במקרה דנן יכולים לגרום לה, אינה קשורה לתחולת החוק אלא רק לסייגיו.
הדברים שאמר חברי על התנועה לחופש המידע, היו מיותרים. הדיון לא מתנהל במחשכים, אין פה צו איסור פרסום. המסמכים גם מופיעים באתר שלנו. צירוף צדדים שלישיים לא באחריות העותרת אלא באחריות המשיבה, יש לה את הפרטים. אינני יודעת מי אלה.
סיימתי את טיעוניי בדיון המקדמי.

<u>ב"כ המשיבה:</u> אבקש רשות להוסיף שני דברים.
מפנה לעמ' 2 לפרוטוקול, שורה 13 ואילך. שם צומצמה העתירה לפרוטוקול ועדת המכרזים להחלטה ולסכום ההתקשרות. אין מקום שמבקשים את החוזה. רק על זה מדובר.

<u>ב"כ העותרת</u>: מפנה לפרוטוקול הדיון הקודם, עמ' 2.

<u>ב"כ המשיבה:</u> אנחנו מבקשים להסתכל בדברי ההסבר. הפרשנות של העותרת שגויה.

Scanned with CamScanner

ב"כ העותרת: אני מבקשת שביהמ"ש יתן החלטה לעניין ס' 14(א).

ביהמ"ש: מה בקשתך בתום הדיון המקדמי.

ב"כ העותרת: או שביהמ"ש ידחה את העתירה כבר עכשיו ככל שיקבל את הטיעון שהעלה חברי בעניין ס' 14(א) או שיורה על כתב תשובה ויחליט בעניין צירוף המשיבים. ככל שביהמ"ש יורה להתקדם לכתב תשובה, עליו במסגרת החלטתו להבהיר שהצדדים הנוספים שהצטרפו, לא יוכלו לעלות טיעונים בעניין ס' 14(א) כי זה עניין שבין המבקש לרשות.
אם צורפו צדדים שלישיים, הרי שעוברים לדיון לפי ס' 9(ב). אם אנו דנים על 9(ב) הרי שהוא לא יכול להתקיים יחד עם 14(א) ובזה זה נגמר.

ביהמ"ש: ככל הנראה הייתה אי הבנה שלה עותרת שכן בתום הדיון היום, כפי שנקבע בס' 4 בהחלטה הקודמת, תידון בין השאר שאלת צירופן של המשיבות הנוספות והתייחסותן לכל המחלוקות.

ב"כ העותרת: הצענו זאת לצורך ייעול הדיון.

החלטה

נדחה לעיון.

ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תשפ"ג, 09/01/2023 במעמד הנוכחים.

יורם נועם, שופט עמית

הוקלד על ידי לימור יהודה

Scanned with CamScanner